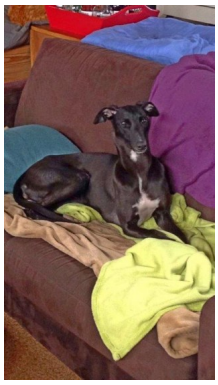
Amy

Amy was een van de langzitters bij VoordeWindhond en we weten niet precies waarom: deze jonge zwarte grippet-dame was lief, leergierig en loyaal.

WaarderingNog niet gewaardeerd
Stel een vraag over dit artikel

Wellicht bevestigt haar lange tijd “ in bemiddeling” het onder dierenherplaatsorganisaties bekende gegeven dat zwarte katten en zwarte honden moeilijk plaatsbaar zijn omdat hun kleur niet zo in trek is bij de gemiddelde adoptant. Hoe dan ook aan Amy’s lange wachten op een passend nieuw thuis is eindelijk een einde gekomen, en wat voor thuis: een knappe, energieke viervoetige vriend en 2 mensen die niet alleen veel kennis, ervaring en tijd hebben maar vooral snappen dat een windhond graag als volledig gezinslid beschouwd wil worden.

De eerste kennismaking tussen Amy en haar potentiele nieuwe familie vond dit voorjaar plaats waar Amy en de al aanwezige hond direct een klik hadden en eindeloos samen renden en speelden. Dit alles onder toeziend oog van de potentiele adoptanten, liefdevolle opvangmoeder en een van de hondenbemiddelaars die de wandeling gebruikten om alle nodige informatie, ervaringen en anekdotes uit te wisselen. Amy was zo beleefd om het tweevoetige wandelgezelschap ook de nodige aandacht te geven en haar charmes hadden het gewenste effect. Er werd een in principe afspraak gemaakt voor Amy’s verhuizing, maar de jonge grippetdame die tot nu toe haar eerste loopsheid keurig had weten uit te stellen besloot dat het tijd was haar hormonen hun natuurlijke beloop te laten, en met een volle reu als toekomstige huisgenoot betekende dit dat de verhuizing toch echt even uitgesteld moest worden.

Gelukkig hadden we te maken met begripvolle en zeer geduldige adoptanten, die de “wachttijd” goed wisten te benutten voor de aanschaf van

nog wat noodzakelijke inkopen, zoals een geweldige, grote, nieuwe ligplaats. Medio juni was het dan zover Amy vertrok vanuit Drenthe met haar nieuwe mensen en maatje naar een andere prachtige bosrijke omgeving elders in het land.

Geheel volgens ieders verwachting verliep Amy's inburgering zonder noemenswaardige problemen en voelde ze zich al heel snel thuis bij haar nieuwe familie. Natuurlijk haalde Amy wel wat typische windhondenstreken uit, maar hoewel windhond-onervaren beschikken haar nieuwe eigenaren gelukkig wel over de humor en instelling van "de windhondenmens". Gelukkig had Amy's opvangmoeder in al die maanden ook de nodige inspanningen geleverd om met veel geduld en nog veel meer liefde Amy's opvoeding voor haar rekening te nemen.

Op de vraag of vraag of de adoptie definitief gemaakt kon worden, kwam natuurlijk een bevestigend antwoord. De foto hierboven laat zonder enige twijfel zien dat Amy het hier volledig mee eens is.

Lieve Amy, Jive, Henk en Iris, we wensen jullie vele, energieke en gezellige jaren samen toe! En natuurlijk zien we jullie graag een keer terug op het Kootwijkse zand of het bos in Koekange.